

Молитва перед чтением Парашат а-ман:

Да будет воля Твоя, Господь, Бог наш и Бог наших отцов, послать пропитание всему народу Твоему, дому Израиля, и пропитание мне, в том числе и моим домочадцам; (и чтобы мы получили его) приятным образом, а не через страдания, достойным образом, а не через унижения, разрешенным способом, а не через нарушение запрета. Чтобы мы могли заниматься служением Тебе и Твоим Учением, так же (как было), когда ты кормил отцов наших маном в пустыне, в земле засушливой и бесплодной.

Парашат а-Ман

4. И сказал Господь Моше: Вот Я дождем ниспошлю вам хлеб с небес; и выйдет народ, и соберут они сколько нужно на день в этот день, чтобы Я испытал его, будет ли он поступать по Моему наставлению или нет. 5. И будет в шестой день, и приготовят они то, что принесут, и будет вдвое против того, что собирают во всякий день. 6. И сказал Моше и Аарон всем сынам Израиля: Вечером узнаете вы, что Господь вывел вас из земли Египетской. 7. А утром узрите славу Господню, ибо Он слышит ваш ропот на Господа. Мы же, что (есть мы), что вы возбуждаете ропот на нас. 8. И сказал Моше: Когда даст вам Господь вечером мяса, чтобы есть, а утром хлеба для насыщения, ибо слышит Господь ваш ропот, который вы возбуждаете против Него, — а мы, что (есть мы)? Не против нас ваш ропот, а против Господа. 9. И сказал Моше Аарону: Скажи всей общине сынов Израиля: Подступите ближе пред Господом, ибо Он слышал ваш ропот. 10. И было, как говорил Аарон всей общине сынов Израиля, (и) обратились они к пустыне, и вот — слава Господа зримой стала в облаке. 11. И говорил Господь Моше так: 12. Я слышал ропот сынов Израиля, говори им так: В сумерки будете есть мясо, а утром насытитесь хлебом, и узнаете, что Я Господь, Бог ваш.

13. И было вечером, и налетели перепела, и покрыли (собой) стан, а утром был слой росы вокруг стана. 14. И поднялся слой росы, и вот на поверхности пустыни (нечто) мелкое, без оболочки, мелкое, как иней, на земле. 15. И увидели сыны Израиля, и сказали друг другу: Ман это. Ибо не знали они, что это. И сказал Моше им: Это хлеб, который дал вам Господь для еды. 16. Это есть то, что повелел Господь: Собирайте это каждый, сколько ему съесть, омер на голову (по) числу ваших душ, каждый для тех, кто в его шатре, берите. 17. И сделали так сыны Израиля; и собирали они, кто много, кто мало. 18. И меряли омером, и не было лишнего у (собравшего) много, и у (собравшего) мало не было недостатка; каждый сколько съест собрали они. 19. И сказал им Моше: Пусть никто не оставит от этого до утра. 20. Но не послушали Моше, и люди оставили от этого до утра. И воскишело червями, и стало зловонным; и разгневался на них Моше. 21. И собирали его (ман) по утрам, каждый, сколько съест; (когда же) припекало солнце, он таял. 22. И было, в шестой день собрали они хлеба вдвойне, (по) два омера на каждого; и пришли все князья общины, и уведомили Моше. 23. И сказал он им: Это есть то, о чем говорил Господь: полный покой, святая суббота Господу завтра; что (хотите) печь, пеките; что (хотите) варить, варите; а все оставшееся положите себе на хранение до утра. 24. И положили его (ман) до утра, как повелел Моше, и он не протух, и червей не было в нем. 25. И сказал Моше: Ешьте это сегодня, ибо суббота сегодня Господу. Сегодня не найдете его в поле. 26. Шесть дней собирайте его, а в седьмой день — суббота, не будет в этот (день ничего).

27. И было, в седьмой день вышли из народа собирать и не нашли. 28. И сказал Господь Моше: До каких пор будете отказываться соблюдать Мои заповеди и Мои наставления. 29. Смотрите, вот Господь дал вам субботу, поэтому Он дает вам в шестой день хлеба на два дня. Оставайтесь каждый там, где (сидит), пусть никто не сойдет со своего места в седьмой день. 30. И прекратил народ труды в седьмой день. 31. И дал ему дом Израиля имя «ман»; и он как семя кориандровое (и) белый, и вкус его как лепешка в меду. 32. И сказал Моше: Это есть то, что повелел Господь: Полный омер от него (оставьте) на хранение для ваших поколений, чтобы они видели хлеб, которым Я питал вас в пустыне, когда Я вел вас из земли Египетской. 33. И сказал Моше Аарону: Возьми один сосуд и положи в него полный омер мана, и помести его пред Господом на хранение для всех ваших поколений. 34. Как повелел Господь Моше, так поместил его (сосуд с маном) Аарон пред свидетельством на хранение. 35. И сыны Израиля ели ман сорок лет до их прихода на землю обитаемую; ман ели они до их прихода к пределу земли Ханаан. 36. А омер — десятая часть эфы.

Просьба после чтения Парашат а-ман:

Ты, Господи — Единственный, Ты создал небеса и небеса небес, землю и всё, что на ней, моря и всё, что в них, и Ты поддерживаешь существование всего этого, и Ты — Тот, Кто совершил великие чудеса и удивительные деяния для отцов наших, и в пустыне Ты посылал им, как дождь, хлеб с небес, и из скалы кремнистой выводил им воду, и давал им всё, что им было нужно, одежда их не изнашивалась на них. Так в великой милости Своей и по великому милосердию Своему посылай и нам пищу, и пропитание, и средства к существованию, и обеспечь нам всё то многое, что нужно нам и что нужно многочисленному народу Твоему, дому Израиля, полностью и с избытком, без непосильного и мучительного труда, рукой Твоей чистой, а не рукой человека. Да будет воля Твоя, Господь Бог мой и Бог отцов моих, дать мне и людям дома моего всё, что нам не хватает, и послать нам всё необходимое для каждого дня из дней жизни нашей — согласно тому, что недостает, и для каждого часа из часов наших — достаточно для насыщения нашего, и каждой кости из костей наших — достаточно пропитания из Твоей руки доброй и щедрой, а не по малому числу дел наших, и не по ограниченной милости нашей, и не по ничтожности заслуг наших. И пусть будет пропитание мое и пропитание людей дома моего, и потомков моих, и потомства потомков моих — в Твоей руке, а не в руке человека.

Текст на иврите

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַזְמִין פְּרֻסָּה לְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרֻסָּתִי וּפְרֻסָּת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי בְּכָל־לֵךְ.
בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּכָבוֹד וְלֹא בְבוּזֵי בְהֶתֵר וְלֹא בְאִסּוּר כְּדִי שְׂנוּכֵל לְעִבּוֹד עֲבוֹדָתְךָ וְלִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שְׂוִנָּת לְאֲבוֹתֵינוּ מִן
בְּמִדְבַּר בְּאַרְץ צִיָּה וְעַרְבָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטְוֵי דְבַר-יְוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֻסְנוּ הַיֵּלֶךְ
בְּתוֹרָתִי אִם-לֹא:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטְוֵי דְבַר-יְוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֻסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרָתִי אִם-
לֹא:

ונאמר יי למשה הא אנא מחית לכוון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומה בדיל דאנסנון היקונו באורייתא אם לא:

והנה ביום השלישי והכיבו את אשר-יביאו והנה משנה על אשר-ילקטו יום | יום:
והנה ביום השלישי והכיבו את אשר-יביאו והנה משנה על אשר-ילקטו יום | יום:
ויהי ביומא שתימא ויתקנון ית דניתון ויהי על סד תרין על דילקטון יום יום:

ונאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל ערב וידעתם כי יהנה הוציא אתכם מארץ מצרים:
ונאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל ערב וידעתם כי יהנה הוציא אתכם מארץ מצרים:
ונאמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיק תכון מארעא דמצרים:

ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלזתיכם על-יהנה ונחנו מה כי (תלונו) תלינו עלינו:
ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלזתיכם על-יהנה ונחנו מה כי (תלונו) תלינו עלינו:
ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי כד שמיע (קדמוהי) ית תרעמותכון על מימרא דיי ונחנא מא ארי אתרעמתון עלנא:

ונאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשור לאכל ולחם בפקר לשבע בשמע יהוה את-תלזתיכם אשר-אתם מליגם עליו ונחנו מה לא-עלינו תלזתיכם כי על-יהנה:
ונאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשור לאכל ולחם בפקר לשבע בשמע יהוה את-תלזתיכם אשר-אתם מליגם עליו ונחנו מה לא-עלינו תלזתיכם כי על-יהנה:
ונאמר משה בדיתו יי לכוון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע דשמיעו קדם יי ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהו על מימרא דיי:

ונאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלזתיכם:
ונאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלזתיכם:
ונאמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמיעו קדמוהי ית תרעמותכון:

ויהי כדבר אהרן אל-כל-עדת בני-ישראל ויפנו אל-המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן:
ויהי כדבר אהרן אל-כל-עדת בני-ישראל ויפנו אל-המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן:
והנה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא ויהא יקרא דיי אתגלי בעננא:

ונדבר יהוה אל-משה לאמר:
ונדבר יהוה אל-משה לאמר:
ומליל יי עם משה למימר:

שמעתי את-תלוונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשור ובבקר תשבועו-לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
שמעתי את-תלוונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשור ובבקר תשבועו-לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמישא תיכלון בסרא ובצפרא תשבועו לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון:

ויהי בערב ותעל השליו ותכס את-המתנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למתנה:
ויהי בערב ותעל השליו ותכס את-המתנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למתנה:
והנה ברמשא וסליקת סליו ונחפת ית משריתא ובצפרא הנת נחמת טלא סחור סחור למשריתא:

ותעל שכתת הטל והנה על-פני המדבר דק מחספס דק כפפר על-הארץ:
ותעל שכתת הטל והנה על-פני המדבר דק מחספס דק כפפר על-הארץ:
וסליקת נחמת טלא וקא על אפי מדברא דעודק מקלף דעודק כגיר כגלידא על ארעא:

ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה
לכם לאכלה:

ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם
לאכלה:

ותזו בני ישראל ויאמרו גבר לאחיהי מנא הוא ארי לא ידעו מא הוא ויאמר משה להון הוא לחמא די יקב יי לכון למיכל:

זה הדבר אשר צנה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:
זה הדבר אשר צנה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:
דין פתגמא די פקיד יי לקוטו מנה גבר לפום מיכלה עמרא לגלגלתא מגנו נפשתיכון גבר לדי במשכנה תסבון:

ויעשו-כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט:

ויעשו-כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט:

ועבדו כן בני ישראל וילקטו דאסגי ודאזער:

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו:

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו:

וקלו בעומרא ולא אומר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכלה לקטו:

ויאמר משה אליהם איש אל-יותר ממנו עד-בקר:

ויאמר משה אליהם איש אל-יותר ממנו עד-בקר:

ואמר משה להון אנש לא ישאר מנה עד צפרא:

ולא-שמעו אל-משה ויותר אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצה עליהם משה:

ולא-שמעו אל-משה ויותר אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצה עליהם משה:

ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מנה עד צפרא ורחש ריחשא וסרי ורגז עליהון משה:

וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ותם השמש ונמס:

וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ותם השמש ונמס:

וילקטו ותה בצפר בצפר גבר לפום מיכלה ומא דמשתאר מנה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא פשר:

ויקח | ביום הששי לקטו לחם משנה שגני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה:

ויקח | ביום הששי לקטו לחם משנה שגני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה:

והנה ביוםא שתיתאה לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין לתד ואתו כל רבירבי כנשתא וסויאו למשה:

ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת-קדש ליהנה מתר את אשר-תאכלו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת

כל-העדה הגיחו לכם למשמרת עד-הבקר:

ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת-קדש ליהנה מתר את אשר-תאכלו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת כל-

העדה הגיחו לכם למשמרת עד-הבקר:

ונאמר להזון הוא די מליל יי שבתא קודשא קדם יי מחר ית די אתון עתידין למפא אפו ונת די אתון עתידין לבשלא בשילו ונת כל מותרא אצנעו לכוון למטרת עד צפרא:

וניחו אתו עד-הבקר פאשר צנה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו:
וניחו אתו עד-הבקר פאשר צנה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו:
ואצנעו יתה עד צפרא קמא דפקיד משה ולא סרי וריחשא לא הנה בה:

ונאמר משה אכלהו היום כי-שבת היום ליהנה היום לא תמצאנהו בשדה:
ונאמר משה אכלהו היום כי-שבת היום ליהנה היום לא תמצאנהו בשדה:
ונאמר משה אכלהו יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא משכחנה בסקלא:

ושבת ימים תלקטנהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:
ושבת ימים תלקטנהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:
שפת יומין תלקטנהו וביומא שביעאה שבתא לא יהי בה:

ונהל ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו:
ונהל ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו:
ונהל ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט ולא אשפחו:

ונאמר יהנה אל-משה עד-אנה מאנחם לשמר מצותי ותורתיי:
ונאמר יהנה אל-משה עד-אנה מאנחם לשמר מצותי ותורתיי:
ונאמר יי למשה עד אימתי אתון מסרבין למטר פקודי ואורתי:

ראו כי-יהנה נתן לכם השבת על-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו | איש תחמיו אל-יצא איש ממקמו ביום השביעי:

ראו כי-יהנה נתן לכם השבת על-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו | איש תחמיו אל-יצא איש ממקמו ביום השביעי:

וזו ארי יי יתב לכוון שבתא על פן הוא יתב לכוון ביומא שתימאה לחם תרין יומין תיבו אנש תחותיה לא יפוק אנש מאתרה ביומא שביעאה:

וישבתו העם ביום השביעי:
וישבתו העם ביום השביעי:
ונחו עמא ביומא שביעאה:

ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא פזרע גד לכו וטעמו כצפיתת בדבש:
ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא פזרע גד לכו וטעמו כצפיתת בדבש:
ויקרו בית ישראל ית שמה מן והוא כבר זרע גדא חנר וטעמה כאסקריטון בדבש:

ונאמר משה זה הדבר אשר צנה יהנה מלא העמר ממנו למשגרת לדתיכם למען | יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:

ונאמר משה זה הדבר אשר צנה יהנה מלא העמר ממנו למשגרת לדתיכם למען | יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:

ונאמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מנה למטרא לדריכוון בדיל דתיחזון ית לחמא די אוכלית יתכוון במדברא באפקותי יתכוון מארעא דמצרים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אֶחָת וּתְן-שְׁמָה מְלֵא-הָעֶמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתּוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אֶחָת וּתְן-שְׁמָה מְלֵא-הָעֶמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתּוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם:
וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סַב צְלוּחֵיִת חֹדָא וְהֵב תִּמְן מְלֵי עֶמְרָא מִן וְאַצְנַע יְמָה קָדָם יי לְמִטְרָא לְדִרְיִכּוֹן:

כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּיְחִיָּהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְתּוֹ:
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּיְחִיָּהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְתּוֹ:
כְּמָא דִּי פְקִיד יי לְמִשְׁה וְאַצְנַעָה אַהֲרֹן קָדָם סְהִדוּתָא לְמִטְרָא:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת-הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בְּאֵם אֶל-אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת-הַמֶּן אָכְלוּ עַד-בְּאֵם אֶל-קִצְהָ אֶרֶץ כְּנָעַן:
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת-הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בְּאֵם אֶל-אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת-הַמֶּן אָכְלוּ עַד-בְּאֵם אֶל-קִצְהָ אֶרֶץ כְּנָעַן:
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ יְת מִנָּא אַרְבָּעִין שָׁנִין עַד דְּמִיתִיהוֹן לְאַרְעָא יְתַבְתָּא יְת מִנָּא אָכְלוּ עַד דְּאָתוּ לְסִנְפֵי אַרְעָא דְכְנָעַן:

וְהֵעֶמֶר עֲשֻׁרִית הָאִיפָה הוּא:
וְהֵעֶמֶר עֲשֻׁרִית הָאִיפָה הוּא:
וְעֶמְרָא חַד מִן עֶסְרָא בְתַלְת סְאִין הוּא:

תפלה על הפרנסה

אֲתָהּ הוּא יְהוָה לְבַדְךָ אֲתָהּ עֲשִׂיתְ אֶת הַשְּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשְּׁמַיִם הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֲתָהּ מְחַיָּה אֶת
כָּלֶם וְאֲתָהּ הוּא שְׁעֵשִׂית נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תְּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַם בְּמִדְבָּר הַמִּטְרָתָ לְהֵם לְהֵם מִן הַשְּׁמַיִם וּמִצֹּר
הַחֲלֵמִישׁ הוֹצֵאתָ לְהֵם מִים וְגַם נִתְּתָ לְהֵם כָּל צָרְכֵיהֶם שְׁמֹלֹתָם לֹא בָלְתָה מְעַלְיָהֶם כִּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים
תְּזוּנָנוּ וּתְפַרְנְסָנוּ וּתְכַלְכְּלָנוּ וּתְסַפִּיק לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוּבִּים בְּמֵלוּי וּבְרִנָּה בְּלִי טְרַח וְעֵמֶל גְּדוֹל
מִתַּחַת יְדֶךָ הַנִּקְיָה וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי בָשָׂר וְדָם:
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּכִּיִן לִי וּלְאֲנָשֵׁי בֵּיתִי כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְתַזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ לְכָל יוֹם מִחַיֵּינוּ
דִּי מַחְסוֹרֵנוּ וּלְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה מְשַׁעוֹתֵינוּ דִּי סְפוּקֵנוּ וּלְכָל עֶצֶם מְעַצְמֵינוּ דִּי מְחַיֵּנוּ מִיְדָךָ הַטּוֹבָה וְהַרְחֵבָה וְלֹא כְּמַעוֹט
מְפַעְלֵינוּ וְקוֹצֵר חֲסִידֵנוּ וּמְזַעֵר גְּמוּלוֹתֵינוּ וְיִהְיוּ מְזוּנוֹתֵי וּמְזוּנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְנִרְעֵי וְנִרְעֵי מְסוּרִים בְּיְדֶךָ וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר
וְדָם: